

Předmětem zkoumání této diplomové práce je kvalitativní výzkum týkající se školní úspěšnosti a sebepojetí pohledem sedmi dospělých jedinců se specifickými poruchami učení. Těchto sedm dospělých jedinců ve věku 24, 38, 24, 26, 26, 35, 26 let bylo ochotno vyplnit dotazník, poskytnout strukturovaný rozhovor a být k dispozici v souvislosti s dalším upřesňováním jejich výpovědí, a to v rozmezí 16-ti měsíců. K analýze a následnému zpracování byly využity všechny sebrané materiály.

Dotazník byl pro všechny respondenty jednotný. Otázky ke strukturovanému rozhovoru byly vytvořeny na základě sebraných odpovědí z dotazníku. Analýza a explanace byla vedena v duchu fenomenologického přístupu, šlo o zjišťování podstaty a souvislostí u prožitků respondentů z období jejich školní docházky, jež se týkaly zejména jejich školní úspěšnosti.

Cílem bylo zjistit odpovědi na následující otázky: Co znamená školní úspěch pro žáky s SPU? Považují školní úspěch ve smyslu klasifikace za úspěch a školní neúspěch za neúspěch? Co znamená školní úspěch pro rodiče těchto žáků? Mají děti s SPU pocit, že je jejich rodiče vidí jako školně úspěšné či neúspěšné? Jaký vliv má na sebepojetí skutečnost, že je žákem s SPU? Jaký postoj mají žáci s SPU ke svojí diagnóze? Vidí žáci s SPU příčinu svého školního neúspěchu v SPU? Je školní úspěch či neúspěch u žáků s SPU významným činitelem při utváření sebepojetí? Jsou u dětí s diagnózou SPU nějaké specifické okolnosti mající vliv na vývoj sebepojetí?